

In 'n notendop

Stichting Jalihal werkt met kasteloze, alleenstaande vrouwen in het dorp Jalihal en 21 er om heen liggende dorpen. Omdat onze doelgroep veelal niet kan lezen en schrijven zijn er, vanaf het begin in 2005, projecten uitgevoerd die eenvoudig zijn: een naaimachineproject, een geitenproject, een geitenproject in combinatie met akkertjes en een noodproject met hoofdzakelijk verstrekking van voedsel voor mensen en dieren. Dat laatste project was nodig omdat door extreme droogte honger heel dichtbij begon te komen. Dat noodpakket heeft heel goed gewerkt en de vrouwen veel ellende bespaard.

Kippenproject

We hebben lang gediscussieerd voordat het kippenproject in het najaar van 2014 van start is gegaan. We hadden het gevoel dat er kennis ontbrak bij de staf van YPS, onze partner in India (www.yerala.org). Daarom zijn Aparna en Vaishali, twee mensen uit die staf, in mei vorig jaar naar Nederland gekomen en hebben we met hen een groot aantal kippenbedrijven bezocht, zowel grootschalig als kleinschalig. We hebben daarover uitvoerig bericht in ons voortgangsverslag nr. 7. Op basis daarvan is met de uitvoering van het project begonnen. Twee jaar achtereen krijgen 150 vrouwen ieder 40 kippen en 5 hanen. Verkoop van de eieren staat centraal. Na een jaar is de eerste legperiode voorbij en worden de kippen verkocht. De vrouwen kopen daarna zelf weer een nieuwe toom kuikens van 30 dagen oud. YPS krijgt de kuikens geleverd als ze 1 dag oud zijn. Ze worden door de staf van YPS één maand verzorgd en zijn dan al ingeënt. In januari 2015 is ons bestuurslid Wauda Maas, met

haar man Frans, in Jalihal geweest, onder andere om de voortgang van het kippenproject door te spreken. Er was vooraf een pilot uitgevoerd om te onderzoeken of de gekozen aanpak in de praktijk werkt. Daar zijn een aantal bevindingen uitgekomen waarop het project is bijgestuurd. Het gaat hier om de keuze van het ras, het ontwerp van de nachthokken en de legnesten, en de organisatie van de uitrol.

We hebben, als bestuur, uitgebreid overleg gevoerd met YPS naar aanleiding van de reiservaringen waarmee Wauda en Frans zijn thuis gekomen. Op ons aanraden is er een nieuwe, ook Engels sprekende, projectleider voor het kippenproject aangesteld. Hij is zich aan het inwerken en de bedoeling is dat hij maandelijks uitgebreid verslag gaat geven van de voortgang. De verstrekking van kippen is tijdelijk stop gezet, nadat de eerste 150 vrouwen een toom hebben gekregen, omdat er problemen waren met een ziekte onder nogal wat kippen. YPS heeft nu gekozen voor een andere leverancier voor de kuikens en ook de voedselvoorziening voor de kippen is aangepast.

Inmiddels hebben we de stop van uitgifte weer opgeheven en zijn er, afgelopen september, aan de eerste 35 vrouwen van het tweede jaar kuikens uitgegeven. De hokken die zij hebben gekregen zijn verbeterd. Met het feit dat we regelmatig verslagen zullen krijgen van de vorderingen zien we het vervolg nu met redelijk veel vertrouwen tegemoet.

Er zijn nog 2 dingen te melden. Ten eerste blijkt dat veel vrouwen wel genoeg eieren kunnen rapen, maar dat hun inkomen minder verbetert dan vooraf was uitgerekend. Nader onderzoek heeft duidelijk gemaakt dat nogal wat vrouwen eieren, en niet zelden ook kippen, geven aan familieleden of andere dorpsbewoners die het nog kariger hebben dan zichzelf.

De onderlinge solidariteit is groot. Het tweede punt is dat we nog niet voldoende donaties hebben ontvangen om het hele kippenproject te kunnen afwickelen. Overall hebben organisaties meer moeite om de benodigde fondsen voor hun projecten te werven en dat treft ons nu dus ook. We moeten zelf nog € 22.500,- bijeen brengen. Met de premie van Wilde Ganzen daarop van € 12.375,- kunnen we de 300 vrouwen, geheel volgens plan, helpen. Het project zal dus pas eind 2016 kunnen worden afgesloten. Wij gaan nog aan de slag om de gestelde doelen zo tijdig mogelijk te kunnen waarmaken.

Een van de deelnemers aan het kippenproject is mevrouw Vimal Pandit Okale. Ze is 42 jaar en woont in Lavanga, één van de dorpen van ons werkgebied. Zij is 13 jaar geleden bij haar man weggevlucht. Hij behandelde haar slecht omdat ze twee dochters heeft gekregen en geen zoon. Ze heeft een onderdak (letterlijk) bij haar ouders gekregen. Omdat niemand in haar familie over enig geld beschikt had ze geld geleend van een moneylender in Lavanga. Ze heeft geprobeerd die lening terug te betalen door op het land van een boer te werken, maar dat is haar niet gelukt. In oktober 2014 is ze mee gaan doen in het kippenproject. Ze heeft de training heel zorgvuldig doorlopen en heeft nu een toom kippen en een nachthok gekregen. Ze heeft door de verkoop van de eieren en van een paar kippen de lening kunnen aflossen en ze kan nu voorzien in de dagelijkse kosten van het huishouden. Haar kinderen gaan nu naar school en ze heeft een jong geitje kunnen kopen. Ze ziet nu met vertrouwen de toekomst tegemoet.

Uit onverwachte hoek

Er gebeuren soms dingen, die extra vreugde geven en waar niemand vooraf op gerekend had. Zo kwam er een vraag bij ons binnen van een Nederlandse stichting die min of meer toevallig met YPS en Stichting Jalihal kennis maakte. Of er bij YPS sprake was van activiteiten, die niet gerealiseerd konden worden wegens gebrek aan middelen. Dan is er kort overleg binnen YPS en vervolgens stuurt Aparna een beschrijving van 2 projecten. Een fietsenplan waarbij 100 meisjes van een fiets gebruik kunnen maken om naar school te kunnen gaan. De meisjes fietsen dan in groepjes, wat nodig is voor de veiligheid. In kleine dorpen is geen school en naar het volgende dorp is te ver, dat is niet te belopen en ook niet veilig voor meisjes.

Het tweede project is een kapitaalsfonds, dat beheerd wordt door de bankrelatie van YPS. De renten, die het kapitaal oplevert, worden gebruikt om een gedeelte van de studiekosten te betalen voor meisjes, die anders geen voortgezet onderwijs kunnen gaan volgen. In de armoede-praktijk van het platteland in India betekent dat voor de gelukkigen een opleiding volgen in plaats van als veel te jong meisje te worden uitgehuwelijkt. En uitgehuwelijkt worden als meisje van 14, 15 of 16 jaar zonder bruidsschat van betekenis, betekent vrijwel altijd een echtgenoot die daarbij past. Veel vrouwen van

onze projecten zijn vroeg uitgehuwelijkt, hebben een spijtig huwelijk achter de rug en keren in arren moede weer terug naar hun ouders in de hoop op een veilig plekje daar. Hebben meisjes een vervolgstudie van enkele jaren met succes afgerond dan staat hun vlag er heel wat beter voor. 200 meisjes worden nu in de gelegenheid gesteld een studie te volgen. De ouders betalen wel een deel van de kosten, het restant wordt aangevuld met de rentebaten van dit fonds.

Bodem- en waterproject

Eerder schreven we over onze bedoelingen om naast de projecten voor onze doelgroep ook te werken aan onderwerpen als watermanagement en verbetering van de bodemvruchtbaarheid. We moeten daarvoor samenwerking zoeken met geheel andere partijen, wat ook betekent dat je aan de criteria van mogelijke partners moet voldoen. Daar zijn we tot heden niet in geslaagd. Daar komt bij dat te volgen trajecten door gaans einddata kennen. Als onderwerp voor een project stellen we nu: productie en verkoop van cactusfruit (dragon fruit) en granaatappels. Daarvoor moeten boeren coöperaties aangaan en die bereidheid is er inmiddels. Verenigd in coöperaties krijgen de boeren ook toegang tot krediet van de lokale banken; dat is een wettelijke regel. De coöperaties passen ook in de criteria van partijen zoals wij die aan het zoeken zijn. Het duurde lang voordat boeren uit de regio Jalihal zich wilden verenigen. Dat was een van de redenen dat wij niet snel genoeg konden vorderen in de gesprekken met eerdere organisaties. Dit soort van projecten duurt lang, maar de organisatiebereidheid van de boeren is dus al een verworvenheid. Universiteit Wageningen en het Nederlands Waterplatform zijn bereid om met ons te onderzoeken of een aanvraag succesvol kan zijn. We hopen dat we dan in de loop van 2016 daadwerkelijk "de schop in de grond" kunnen zetten.

Uit het financiële verslag van 2014

In 2014 hebben we € 26.485,- van onze donateurs mogen ontvangen. Hartelijk dank aan iedereen die aan dit resultaat heeft bijgedragen. Van dit bedrag was door de betreffende donateurs € 12.000,- bestemd voor SCOPE, de school die YPS heeft opgericht. In gezamenlijke actie met Wilde Ganzen is € 11.000,- aan YPS overgemaakt (€ 7.096,77 van ons en € 3.903,23 als premie van Wilde Ganzen), het sluitstuk van het Gemengd Agrarisch Project 2. Ook de € 12.000,- voor SCOPE hebben we betaald. Daarmee worden de exploitatiekosten van de school gedekt. De overheid van de deelstaat Maharashtra neemt steeds in overweging de exploitatiekosten van de school voor haar rekening te nemen, maar heeft dat ook nu weer een jaar voor zich uitgeschoven. Op onze website: www.jalihal.nl is het complete financiële verslag van 2014 te vinden, onder het kopje "Financiën".

Een mooi voorval

In het Gemengd Agrarisch Project 2 zat een onderdeel waarin voor 10 vrouwen een huis werd gebouwd. Een van die huizen is, op voorspraak van YPS, naar een echtpaar gegaan: niet primair onze doelgroep, want die bestaat uit alleenstaande vrouwen. Voor ruim € 1.000,- zijn bouwmaterialen gekocht en de meest belangrijke huisraad, waar je niet buiten kan. Met haar man heeft ze het huis, voor zover dat kon, samen gebouwd. De vrouw van dat echtpaar heeft vele jaren YPS geholpen als representante van haar dorp. Het huis waar ze met haar man woonde was in brand gevlagen en helemaal uitgebrand, met huisraad en al. Nu, zo'n 5 jaar later, heeft ze € 1.000,- aan YPS terugbetaald. In 5 jaar bij elkaar gespaard. Ook dit is een voorbeeld van de solidariteit die in de dorpen te vinden is. Arme mensen helpen elkaar. Nu kan voor iemand anders weer een huis worden gebouwd. Zo'n voorbeeld geeft aan dat er kwaliteit is in de dorpen.

Tot slot

We vinden zelf dat ons soort van ontwikkelingshulp min of meer traditioneel aandoet, in vergelijking met de vele stromen van berichten die van alle kanten op ieder van ons afkomen. Wij onderzoeken ook of we de onderwerpen wellicht wat ludieker kunnen presenteren. Maar ook aan dit verslag merkt u wel dat we de vorm niet hebben veranderd. Het werken in Jalihal gaat geleidelijk en langzaam. Het dikwijls uitblijven van regen is een van de grootste problemen in ons werk. Om een voorbeeld te geven: in het kippenproject passen ook insectentuintjes en aanplant van bomen en struiken. Maar ook de eerste 150 vrouwen hebben nog niets kunnen planten omdat er te weinig regen is gevallen. Ook het inrichten van insectentuintjes is afhankelijk van regen. Ondanks van alles kunnen we de grote lijnen vasthouden. Dat we ook nog werken aan een grootschaliger aanpak in een bodem- en waterproject geeft aan dat de gekozen richtingen deugdelijk zijn, al ogen ze weinig spectaculair. Werken op het platteland en met heel lage inkomensgroepen duurt enkele generaties van bestendig werken om duurzame resultaten te behalen. Binnen de stichting kunnen we voldoende geduld opbrengen; we hopen dat u dat ook kunt.

Omdat we nog geld nodig hebben voor het laatste gedeelte van het kippenproject willen we u vragen om ook nu weer de voortgang van dit project mede mogelijk te maken.

*Namens Wauda en Frans Maas, Dora Bosse,
Piet Rombouts en ondergetekende
Vriendelijke groeten,
Huub Bosse
November 2015*

*Stichting Jalihal, Rozengaard 8, 5283 GG Boxtel
Contactpersoon: Huub Bosse, telefoon 0599 639543
Nr. KvK 17104454 RSIN: 806838747
IBAN: NL94 RABO 0168 860 619 t.n.v. Stichting Jalihal
E-mail: info@jalihal.nl – Website: www.jalihal.nl*

Stichting Jalihal is door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Onze activiteiten worden mogelijk gemaakt door al onze donateurs en door

Vormgeving: Hilde van der Heijden - www.vanveldhovenfotografie.nl
Druk: Maatwerk druk & Print - www.maatwerk.nl

